

Il **verbo essere** (εἶμί, io sono) appartiene alla coniugazione in -μι.

Tale verbo presenta solo il **presente**, l'**imperfetto** e il **futuro** con i rispettivi modi. Per gli altri tempi (aoristo, perfetto, piuccheperfetto) si utilizza il verbo γίγνομαι.

Ecco la coniugazione completa del **verbo εἶμί**:

Presente				
	Indicativo	Congiuntivo	Ottativo	Imperativo
1 ^a Sing.	εἶμί	᾿ώ	εἶην	–
2 ^a Sing.	εἶ	᾿ῆς	εἶης (εἶησθα)	ἴσθι
3 ^a Sing.	ἐστί(ν)	᾿ῆ	εἶη	ἔστω
2 ^a Duale	ἐστόν	᾿ῆτον	εἶτον (εἶητον)	ἔστον
3 ^a Duale	ἐστόν	᾿ῆτον	εἶτην (εἶήτην)	ἔστων
1 ^a Plur.	ἐσμέν	᾿ώμεν	εἶημεν	–
2 ^a Plur.	ἐστέ	᾿ῆτε	εἶτε (εἶητε)	ἔστε
3 ^a Plur.	εἰσί(ν)	᾿ώσι(ν)	εἶεν (εἶησᾶν)	ἔστων, ἔστωσαν, ὄντων

Infinito

εἶναι

Participio

	Caso	Maschile	Femminile	Neutro
Singolare	Nom.	᾿ών	οὔσᾱ	ὄν
	Gen.	ὄντος	οὔσης	ὄντος
	Dat.	ὄντῃ	οὔσῃ	ὄντῃ
	Acc.	ὄντᾱ	οὔσᾶν	ὄν
	Voc.	᾿ών	οὔσᾱ	ὄν
Duale	Nom./Acc./Voc.	ὄντε	οὔσᾱ	ὄντε
	Gen./Dat.	ὄντοιν	οὔσαιν	ὄντοιν
Plurale	Nom.	ὄντες	οὔσαι	ὄντᾱ
	Gen.	ὄντων	οὔσῶν	ὄντων
	Dat.	οὔσί(ν)	οὔσαις	οὔσί(ν)
	Acc.	ὄντᾱς	οὔσᾱς	ὄντᾱ
	Voc.	ὄντες	οὔσαι	ὄντᾱ

Imperfetto

	Indicativo
1 ^a Sing.	ἦν, ἦ
2 ^a Sing.	ἦσθα (ἦς)
3 ^a Sing.	ἦν
2 ^a Duale	ἦστον (ἦτον)
3 ^a Duale	ἦστην (ἦτην)
1 ^a Plur.	ἦμεν
2 ^a Plur.	ἦτε (ἦστε)
3 ^a Plur.	ἦσαν

Futuro

	Indicativo	Ottativo
1 ^a Sing.	ἔσομαι	ἐσοίμην
2 ^a Sing.	ἔσῃ (ἔσει)	ἔσοιο
3 ^a Sing.	ἔσται	ἔσοιτο
2 ^a Duale	ἔσεσθον	ἔσοισθον
3 ^a Duale	ἔσεσθον	ἐσοίστην
1 ^a Plur.	ἐσόμεθα	ἐσοίμεθα
2 ^a Plur.	ἔσεσθε	ἔσοισθε
3 ^a Plur.	ἔσονται	ἔσوينτο

Infinito

ἔσεσθαι

Participio

	Caso	Maschile	Femminile	Neutro
Singolare	Nom.	ἐσόμενος	ἐσομένη	ἐσόμενον
	Gen.	ἐσομένου	ἐσομένης	ἐσομένου
	Dat.	ἐσομένῳ	ἐσομένη	ἐσομένῳ
	Acc.	ἐσόμενον	ἐσομένην	ἐσόμενον
	Voc.	ἐσόμενε	ἐσομένη	ἐσόμενον
Duale	Nom./Acc./Voc.	ἐσομένῳ	ἐσομένα	ἐσομένῳ
	Gen./Dat.	ἐσομένοιῳ	ἐσομέναιῳ	ἐσομένοιῳ
Plurale	Nom.	ἐσόμενοι	ἐσόμεναι	ἐσόμενά
	Gen.	ἐσομένων	ἐσομένων	ἐσομένων
	Dat.	ἐσομένοις	ἐσομέναις	ἐσομένοις
	Acc.	ἐσομένους	ἐσομένας	ἐσόμενά
	Voc.	ἐσόμενοι	ἐσόμεναι	ἐσόμενά